

Karel rommelt in zijn rugtas en vindt het masker.

‘We kunnen de politie bellen,’ stelt Nazim voor.

‘Er en El zijn de beste speurders op deze aardbol, succes verzekerd.’

‘Wees voorzichtig en doe geen domme dingen, Karel.’

‘Die fietsendief heeft iets doms gedaan door mijn fiets te jatten, te jatten, en daar zal hij spijt van krijgen. Mag mijn rugtas in jouw fietstas? Mijn telefoon heb ik in mijn broekzak. Ik bel jou, niet andersom. Okidoki?’

Nazim knikt. Karel kijkt om zich heen, niemand te zien, tijd om te gaan. Hij trekt het masker over zijn hoofd, geeft Nazim een boks en vliegt over het fietspad. De zoektocht naar zijn fiets is begonnen. Fietzers die hij inhaalt en tegenliggers worden bijna de berm in geblazen. Het spoor leidt naar Buren, Nes, de haven en richting Ballum. Net als Karel zich een beetje zorgen begint te maken, stoppen de schoenen aan de achterkant van de dijk. Met moeite blijft hij overeind. De dief is misschien al in Ballum. Karels e-bike is nieuw en snel. Ze moeten door.

‘Wat is er? Zijn jullie het spoor bijster?’

‘Nee, we raken een spoor niet kwijt, dat weet je toch?’ Er klinkt verbaasd.

‘Het spoor hield op. Er zat iets op de voorkant van de dijk. En er lag iets roods in het gras. Dus...?’

‘De dief houdt een pauze?’ Karel trekt zijn masker boven zijn ogen.

‘Daar lijkt het op. Kijk over de rand van de dijk naar links.’

Karel tigt op zijn buik naar de rand. Voorzichtig kijkt hij naar links. Zo’n dertig meter terug zit iemand op de dijk. Het is een jongeman. Naast hem ligt een rode fiets.

‘Dat is de mijne,’ sist Karel opgewonden. ‘Die heeft lef, die kerel

‘Best lastig om zo aan het eind van de buis te zagen, onnie?’

Karel reageert niet, het puntje van zijn tong steekt uit zijn mond. Nu hij een begin heeft gemaakt gaat het een stuk beter. Af en toe stopt hij een paar tellen, om zijn armen rust te geven. Castor is allang geen toeschouwer meer en rent langs de zee.

‘Halverwege, en in de buis raak ik niets.’

‘Door lucht snijden is makkelijk.’

Vastberaden zaagt Karel verder. De buis is niet voor niets dichtgemaakt, dat heeft een reden.

‘Je bent er bijna, je bent er bijna, maar...’ begint Nazim zachtjes te zingen.

‘Nu ook helemaal,’ klinkt Karel triomfantelijk. ‘De zijkant is eraf.’ Hij gooit de zaag in het zand.

‘Er zit iets in, iets van hout.’ Nazim houdt de buis rechtop en kijkt erin.

‘Wacht, ik werp een blik in de buis.’ Karel komt naast hem staan.

‘Zo breed is de buis niet.’

‘Huh?’ Karel neemt hem van Nazim over.

‘Niks.’

‘Je hebt gelijk, iets van hout.’

‘Wij hebben gelijk,’ protesteren de schoenen.

‘Draai jij de buis langzaam ondersteboven, ik houd mijn handen eronder.’ Karel geeft de buis terug.

Tergend langzaam draait Nazim hem om, nu het spannend wordt doet hij zijn uiterste best.

‘Goed zo,’ moedigt Karel zijn vriend aan, ‘ik zie al het begin van een ronde houten stok, ga zo door.’

‘Wat als we echt iets vinden?’ vraagt hij zich hardop af.

Daar denkt Karel even over na. ‘We geven de helft aan informatie. Geen woord over de schoenen en ons nachtelijke avontuur.’

Nazim lijkt steeds sneller te gaan lopen. ‘Ik voel de spanning toenemen. Jij?’

‘Stoer doen heeft geen zin, ik ook.’ Ondanks de frisse wind heeft Karel het behoorlijk warm. ‘Ben vooral benieuwd óf we iets zullen vinden en wát het dan is.’

‘Het is niet druk,’ constateert Nazim wanneer de vuurtoren in het zicht komt.

‘Die is net open. Er zijn veel vakantiegangers die ’s ochtends uitslapen en langzaam op gang komen. Laten we netjes over de parkeerplaats naar de toren lopen.’

Nazim knikt en wijst naar de kant van het bos. ‘Daar beginnen, want dat is de zuidkant. Zullen we direct met het tellen van de stappen beginnen?’

‘Ik weet in welk gebied we moeten zoeken. Hopelijk en ongeveer.’

‘Da’s een stevige basis om de zoektocht te beginnen. Haha, hopelijk en ongeveer,’ reageert Nazim.

Ze stoppen aan de zuidkant. Er zitten geen mensen op de bankjes aan die kant. Castor kijkt vragend op als ze blijven staan.

Karel haalt de telefoon uit zijn broekzak en klikt op *kompas*.

‘Komt goed van pas, we staan inderdaad aan de goede kant. Twee streepjes naar links van de “Z”?’

‘Dat lijkt mij goed, hopelijk en ongeveer. Bij de parkeerplaats was een zandpad richting het bos.’